

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Cultuur 9
 Kerk 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goirdts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Het gaat om
 meer dan
 Siegfried Bracke

Heeft Vlaanderen een mediaprobleem? Vorig jaar stuurde een fictief onderzoeksbureau allerlei geschifte persberichten de wereld in die sommige media klakkeloos overnamen. Achteraf bleek het om een stunt van het productiehuis Woestijnvis te gaan. Om het wat spannender te maken, knoeide VRT-journalist Robin Ramaekers recentelijk met de geluidsbanden bij een reportage over de cholera-epidemie in Haïti. Op 18 januari maakte de nieuwssite van diezelfde VRT de dood van Vlaams-Belang-politica Marie-Rose Morel bekend. Ter herinnering: Morel overleed pas drie weken later. Ontoelaatbaar voor een zender die geloofwaardigheid en betrouwbaarheid hoog in zijn vaandel schrijft.

Een ander nepbericht over het ontslag van ACV-topman Luc Cortebeek haalde begin februari zowel het laatavondnieuws op Eén als de website van *De Standaard*. Ondertussen pakte het weekblad *TV-Familie* uit met een smeug verhaal over de gezondheidstoestand van voormalig CD&V-voorzitster Marianne Thyssen, hoewel die de media uitdrukkelijk had gevraagd haar privéleven te respecteren. Tot slot vermelden we de heisa over het politiek gekleurde verleden van N-VA-Kamerlid Siegfried Bracke, die in zijn VRT-periode de toenmalige Socialistische Partij hand- en spandiensten verleende.

Al die feiten zijn veeleer het gevolg van een grondige verandering in de mediacultuur – een evolutie die de afgelopen decennia doorzette – dan een toevallige plotse samenloop van omstandigheden. Door de hevige concurrentiestrijd tussen de mediagroepen wordt het nieuws nu helemaal anders gemaakt en verpakt dan vroeger. Toen in de negentiende eeuw de vrije pers ontstond, kreeg die in de parlementaire democratieën een waakhondfunctie toegeschreven. De pers als vierde macht, luidde het. Daarmee doelde men op de macht om corruptie, wanbeleid, schandalen en overheidsgesjoemel genadeloos in de openbaarheid te brengen.

We beweren niet dat dit nooit meer gebeurt. Toch stellen we vast dat onze media veeleer 'volgers' van de tijdgeest zijn geworden dan 'leiders'. In een tijd waarin sensatie, opwindend en goedkoop amusement schering en inslag zijn, trachten ze allereerst hun concurrent te kloppen in snelheid en met almaar gedurfdere en leukere berichten en reportages. De concurrentie een stap voor zijn, wint het van betrouwbaarheid en geloofwaardigheid. Mede daardoor worden bronnen vaak onvoldoende gecheckt en 'dubbel gecheckt' – iets wat de zogenaamde kwaliteitsmedia nochtans voortdurend beweren te doen.

Ook de afstand tussen journalisten en hoogwaardigheidsbekleders is flinterdun geworden. De broodnodige distantie heeft plaatsgemaakt voor een vaak compromitterende situatie waarbij sommige journalisten zich prostitueren tot ghostwriter van speeches en boeken van politici, beleidsmakers en bedrijfsleiders – een courante praktijk. Het is dan ook hypocriet enkel Siegfried Bracke met de vinger te wijzen. Het platvloerse opportunisme en het meeheulen met de macht is een dieperliggende kwaal in het journalistieke gild en lang niet de zaak van één individu.

De opkomst van het internet, van sociale netwerken als Twitter en van live-televisiezenders als CNN heeft tot gevolg dat we voor heel wat nieuwsfeiten de klassieke media links kunnen laten liggen. Helemaal overbodig zijn die evenwel niet. Bij het interpreteren en belichten van gebeurtenissen, is er nog steeds – en misschien meer dan ooit – nood aan onafhankelijke duiding van de sociale, politieke en historische context, kortom, aan een kwaliteitsvol en consistent verhaal. Analyseren, interpreteren, opiniëren en een samenhang creëren voor een breed publiek: dat zijn de activiteiten waaraan de journalistiek haar maatschappelijke betekenis ontleent. Dat is wat velen in onze media zoeken, maar niet langer vinden.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Hoe ouder,
 hoe gelukkiger

KERK & leven, 26 JANUARI 2011

Dank voor uw artikel *Hoe ouder, hoe gelukkiger*. De werkwijze van Ruut Veenhoven verdient volgens mij onze volle steun. Als alleenwonende pater gaat mijn avondmeditatie steeds over dit thema. Wat heb ik de afgelopen dag als positief ervaren?

Vandaag had er in mijn centrum een cursus plaats over inburgering voor mensen zonder papieren, in de supermarkt hielp ik een parkinsonpatiënt bij het oprapen van zijn kleingeld en, terwijl ik in de krant over de expeditie Congo-stroom las, dacht ik aan mijn nicht die nu in een home in Heverlee verblijft, maar die dat 51 jaar geleden nog had meegemaakt.

Nogmaals dank dus voor uw bijdrage waarin de dagdagelijkse ervaringen de kern vormen van het gelukkig zijn. Ook op latere leeftijd!

Jean DE BRUYN s.j., via e-mail

meermaals deed met kardinaal Godfried Danneels? Het zou een middel kunnen zijn voor uw lezers om de aartsbisdom beter te leren kennen als mens en als priester.

Terzijde nog volgende bemerking. De kranten hebben professionals in huis als het over politiek, economie of zelfs sport gaat, maar over Kerk en geloof missen ze deskundigheid. Ze denken en spreken vaak nog in termen uit de klompentijd.

E.H. PEETERS, Beringen

Zoon van God

KERK & leven, 19 JANUARI 2011

Graag een reactie op *Vraag het aan Theo* van 19 januari. De teksten in het evangelie met betrekking tot de godheid van Jezus vind ik helemaal niet zeldzaam, wel ingedeeld. Wat of wie kan de Zoon van God anders zijn dan God? Is de zoon van een mens dan geen mens?

Op basis waarvan werd Jezus door het Sanhedrin tot de dood veroordeeld? Omdat hij antwoordde: „Van nu af aan zal de Mensenzoon zitten aan Gods machtige rechterhand.” Toen zei iedereen: „U bent dus de Zoon van God?” Hij sprak tot hen: „U zegt zelf dat Ik het ben.” Toen zeiden zij: „Waarvoor hebben wij nog een getuigenis nodig? Wij hebben het zelf uit zijn mond gehoord.” (Lucas 22, 69-71)

Lees ook Johannes 19, 7: „De joden antwoordden: wij houden ons aan de Wet, die zegt dat Hij ter dood gebracht moet worden omdat Hij zich voor Zoon van

God geeft.” Of Johannes 16, 28: „Ik ben inderdaad uitgegaan van de Vader, Ik ben in de wereld gekomen; maar nu verlaat Ik de wereld en ga Ik weer naar de Vader.” Ook teksten uit de brieven van onder meer Paulus tonen klaar en duidelijk Jezus' godheid aan.

Niemand twijfelt in deze tijd aan Jezus' mensheid, maar zijn godheid lijkt precies veel minder verteerbaar. Daarop mag dus wat meer nadruk worden gelegd. Paus Benedictus XVI zegt in *Verbum Domini*: „De echte gelovige is diegene die zijn intelligentie en zijn wil onderwerpt aan het woord van God.”

J. DESADELEER, Halle

Unieke rijkdom van ons geloof

KERK & leven, 2 FEBRUARI 2011

Alle respect voor pater Benoît Standaert, maar ik miste in zijn antwoord op de vraag aan Theo toch iets van de unieke rijkdom van ons christelijke geloof in verband met de twee in de vraag vooropgestelde tegenstellingen, met name: „In mijn zwakheid ben ik sterk” en „Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen”.

Gezien de erg gebruikelijke omschrijving voor de term paradox als 'schijnbare tegenstelling', zou ik dat woord hier niet gebruiken. De tegenstelling is reëel. In het eerste citaat noemt Paulus mijns inziens allereerst zijn persoonlijke zwakheid. De sterkte die daarna wordt genoemd, is die welke men ontvangt door in diepe ootmoed en machteloosheid op te zien naar de Heer en op Hem te

steunen. Dan is onze zwakte als het ware een springplank naar zijn genade, die het menselijk onmogelijke toch mogelijk maakt.

In het tweede citaat heeft Jezus het op analoge wijze over het risico de genade – als eeuwig leven in verbondenheid met Hem – te verliezen door hier op aarde te leven alsof men zelf wel genoeg weet en kan om zijn eigen boontjes te doppen en keuzes te maken.

Estelle FOUREZ, Maldegem

Parochies en vitale gemeenschappen

KERK & leven, 12 JANUARI 2011

Ik was heel blij dat er in KERK & leven een bijzondere boodschap stak over een geloofsbeweging in opmaak. Ik hecht veel waarde aan een gemeenschap met een grote verscheidenheid. We hoeven niet allemaal Bijbelkenners te zijn, als we het Woord van Christus gestalte geven in ons dagelijkse leven. Christus nabij brengen is niet ambtshalve vastgelegd, want dan – verontschuldig me voor de interpretatie – zou de gemeenschap zichzelf stilaan uithollen.

Dat we steeds voldoende gevormde mensen zullen nodig hebben, is een feit. Daarom ben ik de mening toegedaan dat we ons moeten blijven inspannen om een catechetische vorming aan te bieden, voor iedereen.

Gedragen in een actieve parochiegemeenschap, ga je zelf vragen stellen, belangstelling koesteren en op zoek gaan om je leven op een waardevolle manier zin te geven.

Veerle LORIAUX, Izegem